

בג"ץ 4940/04
א מלמס נ. מפקד כוחות צה"ל באיו"ש
תאריך הגשה: 27/05/04

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית המשפט הגבוה לצדק

העותר:

א מלמס, ת"ז
ע"י ב"כ עו"ד תמר פלג שריק, מ.ר. 11899
מהמוקד להגנת הפרט, רח' התנאים 12, ת"א 69209
טל. 03-6421859, 051-308199, פקס. 03-7440621

נגד

המשיב:

מפקד כוחות צה"ל באיו"ש
ע"י פרקליטות המדינה

עתירת הביאס קופוס

מוגשת בזאת עתירת מסוג הביאס קורפוס, ובה מתבקש בית המשפט העליון הנכבד להורות על המשיב לבוא ליתן טעם מדוע לא ישחרר את העותר מהמעצר המנהלי שבו הוא נתון שלא כדין.

תמצית העתירה

העותר נעצר לחקירה ביום 11.12.03 ונחקר במתקנים שונים. הוא הודה, לדבריו, בביצוע עבירות ביטחוניות. אף על פי כן הורה מפקד צבאי באיו"ש על מעצרו המנהלי של העותר לתקופה של 6 חודשים שראשיתם ב-28.1.04.

אף במהלך הדיונים בצו מעצרו המנהלי הודה העותר אף בפני שופטיו בביצוע עבירות ביטחוניות חמורות. צו מעצרו אושר ע"י השופטים הצבאיים הנכבדים וכתב אישום לא הוגש נגדו.

על אף היותו עציר מנהלי לא מוחזק העותר עם עצירים מנהליים, כדין, אלא באגף של טעוני הגנה עם כלואים פליליים.

לאור האמור לעיל, מוחזק העותר, לכאורה, במעצר מנהלי בניגוד לכל דין..

בקשה לדין דחוף

עניינו של העותר הועבר לטיפול הח"מ רק ביום 23.5.04 .

לאור החזקתו של העותר, לכאורה, במעצר מנהלי שלא כדין, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות על דיון דחוף בעתירתו זו.

הפן העובדתי

1. העותר בן 29, פועל, נשוי ואב לשניים, בעל עבר נקי, נעצר ביום 11.12.04. הוא הועבר לחקירה, נחקר וביום 28.1.04 הוצא נגדו צו מעצר מנהלי ל-6 חודשים. השופט הנכבד שישב בביקורת השיפוטית קיזז מתקופת המעצר את ימי מעצרו שבטרם הוצאת צו המעצר המנהלי, כך שהצו יפקע ביום 10.6.04.
2. הואיל וכל החומר שבתשתית צו המעצר המנהלי, לרבות הזכ"דים מחקירתו של העותר (להלן - "הזכ"דים), נותרו חסויים מעיניו ומעיני עורכת דינו דאז, גב' דוקמאק, לא נודעו פרטי חקירתו אלא מהעדויות שלו בפני השופטים הצבאיים הנכבדים בימים 10.2.04 ו-9.3.04, שבהן הפליל את עצמו.
- במהלך הביקורת השיפוטית ביום 10.2.04 העיד העותר ש"יש דברים שהודיתי בהם [בחקירה] ויש להגיש נגדי כתב אישום".
- במסגרת הדיון בערעורו ביום 9.3.04 מסר עדות מפורטת יותר באומרו. שבעת מעצרו נתפסו בביתו שני מטפים בהם היה חומר נפץ, וכן ששלוש שנים קודם לכן, כשצה"ל נכנס לקלקיליה, הוא נמנה עם כוחות ההתנגדות, ירה, בין היתר לעבר טנק, וגייס אחרים לארגון גדודי חללי אל אקצה.
- ועוד העיד העותר באותו דיון, שהוא הודה במעשיו בפני חוקרים אשר, כדבריו, "עובדים עם השב"כ" ולאחר מכן - בחתימתו בפני חוקר מהשב"כ, אשר אמר לו כי יובא לדיון.
3. נציג השב"כ, שזומן לביקורת השיפוטית, אמר שהזכ"דים יוגשו במהלך הדיון החסוי, שרמת מסוכנותו של העותר גבוהה, שמיוחסת לו פעילות צבאית ושיוכו הארגוני הוא פתח. נציג השב"כ סירב לגלות האם העותר נתן עדות שבה הודה בעבירות והמחייבת הגשתו של כתב אישום.
4. במהלך הערעור, ביום 9.3.04 הודיע התובע: "המערער.. שהה בחקירה ובתומה נמצא מטעמים כאלה או אחרים, אותם אפרט בדיון החסוי, כי לא ניתן להעמידו לדיון... ועל מנת למנוע את סכנתו העתידית לביטחון האזור אנו מבקשים לעצרו [מנהלית] לתקופה של 6 חודשים".
- התובע הוסיף שאיש השב"כ "הצליח לשכנע את בימ"ש קמא, כי "אכן לא ניתן להעמיד את המערער לדיון ואין מנוס אלא לפנות למעצר מנהלי".
5. אף שופט ערכאת הערעורים הנכבד הזמין איש שב"כ להעיד בדלתיים סגורות. ובעקבות כך אישר את הצו ואת החלטת כבוד השופט קמא.
6. על אף היותו עציר מנהלי מוחזק העותר, בניגוד לרצונו המפורש, באגף 6 של כלא ניצן המיועד לטעוני הגנה, בצוותא חדא עם כלואים פליליים שונים, בהם חולי איידס

ואסירים יהודים שאיימו עליו. כך בעדותו בפני השופטים הנכבדים וכך בתצהירו, שבו נאמר:

"אני לא טוען ולא טענתי להגנה, דוחה ובתוקף החזקתי באגף זה. פניתי להנהלת הכלא בבקשה להעבירני מהאגף הנ"ל. בקשתי נדחתה. נציג האסירים הביטחוניים בכלא ניצן מר כרים מסר את דברי להנהלת הכלא, אך נענה כי הדבר לא בשליטתם. זאת [משום שאלה] הנחיות והמלצות השב"כ".

נספחים לעתירה:

צו המעצר המנהלי - מסומן ע/1,
פרוטוקול הדין והחלטת השופט בביקורת השיפוטית - מסומנים ע/2,
פרוטוקול הדין והחלטת השופט בערעור - מסומנים ע/3.

הפן המשפטי

7. הסמכות לעצור אדם מנהלית מעוגנת בסעיף 1(א) לצו בדבר מעצרים מנהליים (הוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מס' 1226), התשמ"ח-1988 (להלן - "צו המעצרים"), שזו לשונו: "היה למפקד כוחות צה"ל באזור או למפקד צבאי שהוסמך על ידי לעניין זה (להלן - מפקד צבאי) יסוד סביר להניח שטעמי בטחון האזור או בטחון הציבור מחייבים שאדם פלוני יוחזק במעצר, רשאי הוא, בצו בחתימת ידו, להורות על מעצרו של האדם לתקופה שתצוין בצו ושלא תעלה על שישה חודשים (להלן - הצו)".

8. הסמכות לעצור אדם מנהלית לא קמה אלא בהתקיים תנאים הקבועים בצו המעצרים ובפסיקתו של בית המשפט העליון ובהם:

- צו מעצר מנהלי לא יוצא אלא נגד אדם המסכן את בטחון האזור ו/או הציבור,
- צו מעצר מנהלי לא יוצא אף נגד מי שמסכן את בטחון האזור ו/או הציבור אלא שעה שאין אפשרות להגיש נגד אותו אדם כתב אישום בהליך פלילי.

זאת על שום האופי הדרקוני של המעצר המנהלי הנוטל מהעציר המנהלי את הכלים העומדים לרשות הנאשם ואשר נועדו לאפשר להתגונן ולהוכיח חפות. בכך עומד המעצר המנהלי בסתירה בוטה לערכים דמוקרטיים לעקרונות החופש, החירות והשוויון, שמן הראוי כי ישמשו נר לרגלי הפועלים בשמה ומטעמה של מדינת ישראל.

עמ"מ 1-2/88 אגבריה נ' מ"י, פ"ד מב(1), 840, 846

עמ"מ 2/82 לרנר נ' שר הביטחון, פ"ד מב(3) 529, 530 - 532

בג"צ 5843/93 אחמד קטמש נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש, תק-על 94(2) 2084

בג"צ 769/88 אבו עובייד נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש, פ"ד מב(4) 56

עמ"מ 4/94 בן חורין נ' מ"י, פ"ד מח(5) 329

עמ"מ 2/86 פלוני נ' שר הביטחון, פ"ד מא(2) 508, 513

עמ"מ 4/96 גינצבורג נ' שר הביטחון ואח', פ"ד נ(3) 221, 223

בג"צ 4400/98 ברהם נ' שופט משפטאי ואח', תק-על 98(3) 1207;

9. נחזור ונדגיש: אם ניתן למנוע את הסכנה הטמונה בפעילותו של אדם תוך הפעלת הליך פלילי רגיל, אין לעשות שימוש באמצעי המעצר המנהלי. עקרון זה של העדפת ההליך הפלילי חל גם כאשר המסכת העובדתית שבתיק יכולה לבסס הן העמדה לדין והן מעצר מנהלי. רק כשמצא ביהמ"ש כי לא ניתן לנקוט בהליכים פליליים, יאושר מעצר מנהלי.

עמ"מ 2/82 לרנר נ' שר הביטחון, פ"ד מב(3) 532, 529
עמ"מ 4/90 אבו מוך נ' מ.י., תק-על 90(2) 688
בג"צ 2612/94 שעאר נ' מפקד כוחות צה"ל באיו"ש, פ"ד מח(3) 682, 675
המעצר המנהלי, סגן גל עשהאל וסגן עאסם חאמד, ביה"ס למשפט צבאי, עדכון מס'
2 אייר התשס"ג - מאי 2003, ע' 35 - 36

10. הצורך הביטחוני שלא לגלות, בהליכי הביקורת על המעצר המנהלי, מידע שגילוייו עלול לפגוע בביטחון האזור ו/או המקורות, הוכר על ידי בית המשפט העליון. עם זאת נקבע כי חומר ראייתי רב ככל האפשר ייחשף בפני העציר ובא כוחו כדי לאפשר ניהול הגנה ראויה ככל הניתן. אף כי בדרך כלל רוב הראיות נותרות חסויות, זכ"דים ואמרות משטרטיות נמסרים לידי העציר ובא כוחו בדרך של שגרה שחריגה בטלים בששים. זאת בעקבות בפסיקתו של בית המשפט הצבאי לערעורים בעניין עבדאללה, (להלן).

עמ"מ 1/80 כהנא נ' שר הביטחון, פ"ד לה(2) 253;
עמ"מ 1/96 מ.י. נ' פרידמן, תק-על 96(1) 124
בשג"צ 19/86 אלשוועבי ואח' נ' המפקד הצבא לאיו"ש, פ"ד מ(1) 223, 219
עמ"מ (איו"ש) 9/01 עבדאללה נ' המפקד הצבאי לאיו"ש (לא פורסם)

11. על העותר, בהיותו עציר מנהלי המוחזק בישראל, חלות תקנות סמכויות שעת חירום (מעצרים) (תנאי החזקה במעצר מינהלי) (תשמ"א - 1981) (להלן - "תקנות תנאי המעצר")

בג"צ 253/88 סג'דיה ואח' נ' שר הביטחון, פ"ד מב(3), 801 פסקה 13 - 14, מפי הנשיא.

תקנה 2 לתקנות תנאי המעצר, שכותרתה היא "החזקה בנפרד", קובעת:
עציר [מנהלי] יוחזק בנפרד מאסירים שפוטים ומעצרים הממתינים למשפט.

מן הכלל אל הפרט

12. החזקתו של העותר במעצר מנהלי וכן כליאתו באגף טעוני הגנה במחיצת כלואים פליליים הם על פניהם מעשים שלא כדין. מעשים אלה של הרשויות ואי התערבותם של השופטים הצבאיים הנכבדים בשתי הערכאות מעוררת תמיהה ושאלות שלא ניתן עליהן מענה:

הכיצד יתכן שעציר מנהלי, שנשקפת ממנו סכנה לביטחון האזור, יהיה נתון בסכנה מידי עצירים מנהליים פלסטינים וטעון הגנה בפניהם?

הכיצד יוחזק עציר מנהלי במחיצת כלואים פליליים, בהם מי שעלולים לסכנו, והכל בניגוד לרצונו שלו?

הכיצד לא נשמעה בקשתו למימוש זכותו להיות מוחזק במתקן בו כלואים עצירים מנהליים?

הכיצד לא קיבל כל מענה לבקשתו למימוש זכותו לעמוד לדין?

כיצד יתכן שנגד אדם המעיד כי הודה בחקירתו באי אלו עבירות ביטחוניות הוצא צו מעצר מנהלי?

הכיצד, בניגוד לכל דין לא הוגש נגד העותר כתב אישום?

הכיצד אושר צו מעצר מנהלי על ידי שופטים שבפניהם העיד והודה בעבירות ביטחוניות חמורות?

13. דומה, כי לשאלות אלה, שביסודם פקעת של סתירות, אין הסבר העולה בקנה אחד עם הדין.

אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד להיענות לבקשת העותר האמורה בפתח עתירה זו.

כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיב בהוצאות משפט ושכר טרחת עורכי דין.

תמר פלג שריק, עו"ד
ב"כ העותר

25.5.04

פרוטוקול הדיון בישיבת דן יחיד

בפני כב' ו'שופט: רס"ן אדריאן אגסי

המבקש:

מפקד כוחות צו"ל באיו"ש

באמצעות התביעה הצבאית: סרן שיאון מורבצ'יק

המשיב: א

מקום מעצר: שוב"ס

סנגור: לא מיוצג

נוכח

מלחם ת.ז.

מתורגמן: סמל ימי חסון

רשמת: רב"ט מועין מזרחי

אב"ד פתח את הדיון ומזהה את העצור.

מחלף הדיון

ביהמ"ש מבית דין לעצור כב' הוצא נגדו צו מעצר מנחלי מתאריך 28/01/04 עד 27/07/04.

בית המשפט מבחיר לעצור את מהות ההליך ואת זכויותיו על פי הצו בדבר מעצרים מנחליים (חוראת שעה) (יהודה והשומרון) (מספר 1226), התשמ"ח - 1988.

תובע: התביעה הצבאית מבקשת מבית המשפט לאשר את צו המעצר המנהלי והתקופה הנקובה בו. הצו מבוסס על מידע מודיעיני, אבקש כי תומר זה יובא לעיון בית המשפט בכבד מבלי שתוכנו יתגלה לעצור או לגורם אחר, זאת בשל סיבות הקשורות להגנה על מקורות ולמניעת פגיעה בביטחון האזור ואנשיו.

עציר: אני נמצא בכלא עם פליליים בכלא ניצן, אני רוצה לעבור לביטחוניים. כולם מסוממים באגף שלי, אני עציר ביטחוני. אני מבקש שיעבירו אותי לעופר. אין לי בעיה עם אף אחד. אני מיוצג ע"י עו"ד שרעב.

תובע: אני אבדוק עניין זה.

החלטה

דיון נדחה לתאריך 10/02/04, בתאריך זה יתייצב נציג מטעם השב"כ. מזכירות בית המשפט תזמין את עו"ד שרעב לדיון ביום שלישי. כמו כן התביעה הצבאית תבצע בדיקה אם אפשרי להעביר את העציר לכלא ביטחוני לפי בקשתו.

ניתן והודע היום, 04/02/04, במעמד הצדדים.

שופט

ב"המ"ש הצבאי בעומר

פרוטוקול הדין בישיבת דן יחיד

בפני כב' השופט: רס"ן אדריאן אנסי

המבקש:

מפקד כוחות צה"ל באיו"ש

באמצעות התביעה הצבאית: סגן כמאל

המשיב: א

מקום מעצר: שב"ס ניצן

סגור: עו"ד דוקמאק

מתורגמן: סמ"ד בהא

רשמת: רב"ט מעין מזרחי

אב"ד פותח את הדין ומזהה את העצור.

נציג השב"כ המכונה "שוקי" מזהה כדין.

מתלך הדין

זהו המשך דיון מיום 01/02/04.

עציר: מינתי את עו"ד דוקמאק.

תובע: אין חומר גלוי בעניינו של העציר.

סיניגוריה: מרשי עצור מיום 11/12/03, הוא שחה 46 יום בפתח תקווה.

בית משפט: איפה הזכדים?

נציג שב"כ: נגיש את הזכדים במהלך הדין החסוי.

ש: מה משקל הסיכון שעולה מחומר חקירה זה?

ת: רמת המסוכנות גבוהה

ש: מהו סוג הפעילות המיוחסת למרשי?

ת: צבאית.

ש: ממתן הפעילות?

ת: החומר עדכני.

ש: האם יש לו שו"ך ארגוני?

ת: כן, הפתח.

ש: האם ידוע לך כי מרשי נתן עדות בכתב והודח?

ת: אנו נתייחס לעניין זה בדיון החסוי.

ש: האם עוצמת חומר זה לא מחייב כתב אישום?

ת: אנו נתייחס לכך בדיון החסוי.

סיניגוריה: מרשי מתנגד לצו המעצר המנהלי שתוצא נגד מרשי. כמו כן הוא לא ביצע כל

פעילות הפוגעת בביטחון האזור. אין לו כל עבר ביטחוני, הוא היה עובר דרך מחסומים

לאחר בדיקה מדוקדקת. הוא שחה בחקירה במשך 46 יום בפתח תקווה ונתן עדות בכתב.

הוא הודח וכנראה שזה לא מספיק בכדי לחגיש כתב אישום. בקשר לחומר החסוי, הוא

אינו מזהים. על כן אבקש לבטל או לקצר את תצו באגון מהותי. מרשי נמצא בכלא עם

אזרחי מדינת ישראל ולא עם פלסטינאים. אני מבקשת להעבירו לכלא ביטחוני.

עציר: אני מבקש להעביר אותי לכלא ביטחוני בגלל שהכלא שאני נמצא בו, יש אנשים

שעובדים עם השב"כ. אחד מהם מקליקליח ויש עוד שבעה אנשים עם איידס. הם מגישים

לנו את האוכל ואנחנו לא אוכלים. אני נמצא בכלא עם תושבי המדינה, ערבים ויהודים.

אנחנו נמצאים בחדר והם בחוץ, אין מי שיגן עלינו. יש דברים שהודייתי בהם ויש לחגיש נגדי כתב אישום.

החלטה

לבקשת התובע, ומאחר ושוכנעתי שתדבר יועיל לגילוי האמת ולעשיית משפט צדק, אני מורה על קיומו של דיון במעמד צד אחד.

שופט

תובע: אני מגיש דו"ח חסוי.

דו"ח חסוי מתקבל ומסומן ת/1.
בשלב זה מתקיים דיון במעמד צד אחד.

החלטה

ביום, 28/01/04, הורה מפקד צבא באיו"ש על מעצרו חמנהלי של העציר, א, מלחם ת.ז., כך שייעצר לתקופה של 6 חודשים בגין היותו מסכן את בטחון האזור.

עפ"י מצוות הצו בדבר מעצרים מנהליים (חוראת שעה) הובא בפניי חוזר לשם קיום ביקורת שיפוטית על צו המעצר האמור.

הדיון נחלק ל-2 חלקים הגלוי והחסוי. עיינתי במעמד צד אחד בחומר המודיעיני אשר עמד בבסיס החלטה לעצור את העצור. כמו כן, שמעתי את דבריו של העציר והסבריו של נציג המפקד הצבאי.

ייאמר מיד, כי שוכנעתי שלא ניתן לחשוף פרט כלשהו מין החומר המודיעיני האמור. זאת לכל יפגע בטחון האזור, אני מחליט על כן לחותיר חומר זה חסוי.

מצאתי לנוח לזמן נציג מטעם השב"כ שיציג בפני את החומר המודיעיני הנוגע לעציר וכן חיום התייצב נציג שב"כ המכונה "שוקיי".

בדיון הגלוי ביהמ"ש למד מפני של נציג השב"כ כי מיוחסת לעציר פעילות צבאית עדכנית במסגרת ארגון התנוזים המסכנת את בטחון האזור, מסיבה זו בלבד הוחלט להוציא נגדו צו מעצר מנהלי לתקופה של שישה חודשים. כמו כן למד בית המשפט כי מטעמים ביטחוניים החלטיים לא ניתן לחשוף חומר מחקירתו של העציר.

סניגורתו של העציר מסרה לביהמ"ש כי העציר שחה בנותקן חקירה בפתח תקווה ובקישון לאחר שנעצר בתאריך 11/12/03. לטענת הסניגורית, העציר נתן הודאה במסגרת חקירתו במעורבות בפעילות הני"ל ועל כן על בית המשפט להורות על ביטולו של מעצרו חמנהלי לטובת העמדתו לדיון. העציר הוסיף וטען כי הוא מוחזק בכלא ניצן יחד עם אזרחים ישראלים ולא בכלא ביטחוני, וביקש כי בית המשפט יתן הוראה להעבירו לכלא ביטחוני.

לאחר עיון בחומר המודיעיני וחומר מחקירתו של העציר שהוצג בפני בעניינו של העציר, מלחם ת.ז., ולאחר שקיבלתי הסברים מפורטים אודות העציר מנציג השב"כ, מגיע אני למסקנה כי לא ניתן יהיה לחשוף את חלין חקירתו בפני הסניגורית וזאת מטעמי ביטחון החלטיים. כמו כן לאחר עיון בכל החומי שהוצג בפני, הגעתי למסקנה כי החלטת להוציא נגדו צו מעצר מנהלי בדיון יסודה ורק שיקולי בטחון החלטיים חייבו הוצאת הצו.

הוצג בפניי ע"י נציג השב"כ חומר מודיעיני עדכני מחימן ואיכותי אשר מצביע על חשש רדאי לביטחון האזור לו ישוחרר העציר בימים קשים אלה, ועל מוערבונו של העציר

בפעילות צבאית חמושה ועזיבת בנוסגרת ארגון הונוים המסכנת את ביטחון האיזור
וביטחון הציבור.

כמו כן, השתכנעתי כי לא ניתן היה להסתפק בתקופת מעצר קצרת יותר משישה חודשים
ותקופה זו עומדת בפרופורציה לסכנה הנשקפת מן העציר, כפי שעולה מהחומר המודיעיני
יחד עם זאת מצאתי לנכון לקזז את ימי מעצרו כך שהצו יפקע ביום 10/06/04.

השתכנעתי כי מדובר במעצר האמור לנטרל סכנת עתידית, ובנסיבות אלו מעצרו חמנהלי
של העציר הינו צעד נדרש ואף מחייב בימים קשים אלו וזאת על מנת לחגן על ביטחון
האיזור וביטחון הציבור.

באשר לבקשתו של העציר כי יועבר לכלא ביטחוני הרי עניין זה אינו בסמכות בית
המשפט.

על פן הנני מאשר את צו המעצר חמנהלי ואת התקופת האמורה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן (הודע היום, 10/02/04, במעמד הצדדים).

~~שפט~~

בית המשפט הצבאי לערעורים

דיון מיום: 9 במרץ 2004, ט"ז באדר התשס"ד.

כפני השופט: אלי"ם יצחק מינא

מלחם, ת"ז

המערער: א'

סניגור: עו"ד דוקמאק

התובע הצבאי: סרן שיאון מורבצ'יק

מתורגמן: סמל אמיר נסרלאדין

רשמת: טורי מיכל כהן

השופט מותח את הישיבה ומזהה את המערער.

סניגור:

מרשי נעצר ב-11.12.03 בצו מעצר מנהלי למשך 6 חודשים. מרשי זומן לחקירה בפתח תקווה למשך 46 ימים. בביהמ"ש קמא שאלנו את השופט האם יש חומר גלוי והוא אמר שאין חומר גלוי, מדוע מרשי היה עצור למשך 46 ימים ואפילו אין חומר גלוי נגדו? אני מבקשת לפנות את חומר החקירה כדי לעיין בו. מה שידוע לי שהאשמות שמיוחסות לו אינן נכונות. אם היו האשמות חשובות אז למה נתנו לו צו מעצר מנהלי ולא הגישו כתב אישום? אנו יודעים שצו המעצר המנהלי הוא לא עונש חוקי, אז אם יש נגדו האשמות מדוע התביעה הצבאית לא הגישה כתב אישום אם הוא חודה בחקירות. מרשי נשוי, יש לו ילד וילדה וגם אשתו בהריון. עברו נקי, זו הפעם הראשונה שנעצר, הוא לא חשנתף אף פעם בכעילות נגד ביטחון האזור. בקשר לחומר החסוי אנו לא יודעים האם היו שם עדים, האם זה היה בטלפון או שיש מסמכים כתובים, האם היה למשל עדות שמישהו הפליל אותו, ערבי או יחודי, האם יש יותר ממקור אחד מחומר החסוי שאנו יכולים להסתכל עליו. אני מבקשת מבחמ"ש לבטל את צו המעצר המנהלי ואם יש נגד מרשי האשמות אני מבקשת לחגש נגדו כתב אישום. אני רוצה להגיד לביהמ"ש כי מרשי עצור במעצר בכלא ניצן עם עצורים פליליים ואני יודעת שעצורים שיש להם צו מעצר מנהלי יש לזום זכויות שונות מעצורים ביטחוניים, אם אין לו מקום עם העצורים המנהליים אני מבקשת לשחרר אותו. לשאלת ביהמ"ש, המערער חודה בשב"כ בדברים מסוימים.

תוב"ע:

אבקש לציין כי כל החומר מהקירתו נמצא על יד ביהמ"ש קמא כחסוי שאין מקום לחשמו לעצור או לב"ב. המערער נעצר, שחה בחקירה ובתומה נמצא מטעמים כאלה או אחרים, אותם אפרט בדיון החסוי, כי לא ניתן להעמידו לדיון או כהעדר חלופת מעצר אחרת, ועל מנת למנוע את סכנתו

העתידיה הנובעת לביטחון האזור אנו מבקשים לעצרו לתקופה של 6 חודשינו. בימ"ש סמא העלה את אותו הטענות ועל כן זימן נציג שב"כ, הוא פירט את כל הסיבות והמניעים למעצר המנחלי וכנגד הליך העמדה לדין והצליח לשכנע את בימ"ש סמא כי אכן לא ניתן להעמיד את המערער לדין ואין מנוס אלא לפנות למחלף המעצר המנחלי. אם ימצא ביחמ"ש לכונן לזמן נציג שב"כ חרי שאפעל לעשות זאת בימים הקרובים.

המערער: (ברשות ביחמ"ש)

תפסו אצלי בבית שני מטפים בהם היה חומר נפץ כושעצרו אותי הם פוצצו אותם. בחקירה אחרי שעברתי 12 ימים העבירו אותי לכלא ב"זואלמח" והאנשים שהיו איתי בקישורן, שם ישבתי 10 ימים, ביקשו ממני את תאריך חלחיה שלי ואמרו לי שכל אחד מהעצורים הביטחוניים צריך לתת את תאריך חלחיה שלו, האנשים האלה למעשה עובדים עם השב"כ. חודיתי נמבצע שהיה לפני 3 שנים שנכנסו לקלקיליה, אני הייתי בצבא ושם ביקשו ממני שאחזנו נעשה כל התנגדות נגד הצבא הישראלי. חודיתי בירי לעבר טנק צבאי, חודיתי גם על ירי לעבר כביש, היו לי שלוש ניסיונות לירי וגם גייסתי אנשים לארגון גדודי חללי אל אקצה. אנשים אלו אמרו לי שאני צריך לעבור למגוז אך אחר כך החזירו אותי לפתח תקווה, החוקר לקח אותי והביא דפים וחתתיל לחגיך לי סח שאמרתי לאנשים חתם שהיו איתי בתא, הוא אמר לי שאני צריך לעמוד בהאשמות האלה מול ביחמ"ש, הסכמתי וחתמתי שאני מודה בהאשמות האלה. אחר כך ישבתי 30 ימים בכלא ומשם העבירו אותי לכלא "ניצן". בתאריך 1.2.04 שמו אותי בתא עם עצורים פליליוז. שבעה מהאנשים האלה יש להם מחלת איידס ולפני 7 ימים איימו עלי עצורים יהודים שהם רוצים לשפוך עלי מים חמים בתוך הכלא, בעקבות זאת הגשתי בקשה למפקד האגף. אני נותן לך עכשיו אינדיקציה, יש מישהו בשם "סטוחני" ששלוש אנשים יהודים נתנו לו זריקה ביד שלו ועשו לו מחלת איידס והוא עצור איתי באותו תא, הם אמרו לי את זה ובגלל זה הגשתי בקשה לכלא. אתם יכולים לבדוק זאת. כבי השופט, לא יכול לחיות שעצור ביטחוני ישב עם עצורים פליליים אני מבקש מכבי השופט לתת לי החלטה ברורה לתעביר אותי לכלא אחר שיש בו עצורים ביטחוניים. ברצוני לומר כי מביאים אותי למחלף לבד ואני רחוק מהעצורים האחרים, בבקר למשל שמו אותי באוטו בחוץ, הם לא נותנים לי להתקרב לעצורים אחרים, אני מבקש להוציא אותי משם.

תוביץ:

המערער נמצא בשירות בתי הסוחר מטעמים שפורטו בדיון החסוי בימ"ש קמא ויפורטו, אם יתבקש, גם בבבומ"ש זה. מעבר לכך, כל הטענות אותן הוא מעלה אני שומע במעט הראשונה ואעביר אותם לטיפול אם בימ"ש יבקש זאת. אפרט מדוע אי אפשר להעמיד לדין בדיון החסוי. אדאג לנציג שב"כ אם ירצה ביהמ"ש.

החלטה

לאור דברי המערער וסנגוריתו לענין החדאתו מעבירות שונות שביצע כולל ירי לעבר טנק וכן לאור העובדה כי המערער עזר בבית כלא ניצן ולא בבית מעצר לעצורים מנהליים, נראה זה נכון לזמן את ניצן חשבי"כ כדי שיסביר לי מדוע לא ניתן להעמיד את המערער לדין ומדוע הוא מוחזק במעצר בכלא ניצן.

ללא קשר לאמור, אני מורה לשלטונות כלא ניצן לבחון את הטענה חקשה שזעלה המערער בדבר שימוש במזדקקים הגורמים למחלת האיידס וכאשר אחד מן העצורים לחם הוזרק החומר יושב איתו באותו תא. טענה זו הינה חמורה ביותר ואם היא נכונה יש לטפל בה בדיוניות המיידיות. את תוצאות הבדיקה אני מורה להעביר לתיק ביהמ"ש תוך 10 ימים מזיכום.

ניתן והודע היום, 9 במרץ 2004, ט"ז באדר התשס"ד, בנוכחות המערער, ב"כ וזתבי"ץ.

29.3.04
המבטח ששירותו לא יקבל את המידע הנ"ל.
המבטח ששירותו לא יקבל את המידע הנ"ל.
המבטח ששירותו לא יקבל את המידע הנ"ל.

אני לא רואה בעיה בהעברת המידע הנ"ל למבטח ששירותו.
המבטח ששירותו לא יקבל את המידע הנ"ל.
המבטח ששירותו לא יקבל את המידע הנ"ל.
המבטח ששירותו לא יקבל את המידע הנ"ל.
המבטח ששירותו לא יקבל את המידע הנ"ל.

בפני השופט: אלי"ם יצחק מינא

המעורר: א מלחם, ת"ן (באמצעות ב"כ עו"ד דוקומאק)

נגד

המשיב: התובע הצבאי (באמצעות ב"כ סרן איתי מולק)

ערעור על החלטת כבי השופט המשפטי (כבי השופט רס"ן אזריאן אגסי)

בתיק מס' 160/04 מיום 10.2.04

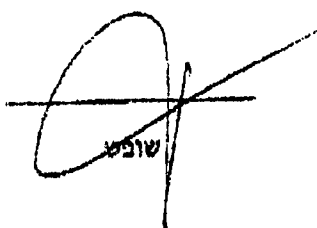
(הערעור נדחה)

תאריך הישיבה: 29 במרץ 2004, ז' בניסן התשס"ד.

החלטה

עיינתי שוב בחומר החסוי ובמסמכים הסודיים וכן קיבלתי חשערות והבהרות מנציג השב"כ, ולאורם אני מחליט כי יש לדחות את הערעור ולאשר את החלטתו של בית משפט קמא אשר חזרה לאשר את צו המעצר המנחל.

ניתן והודע היום, 29 במרץ 2004, ז' בניסן התשס"ד, בנוכחות המערער, ב"כ והתוב"ץ.

שופט